www.tamilarangam.net

அரசியல் தொடர்

அற்புதன் எழுதுவது

19

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன்

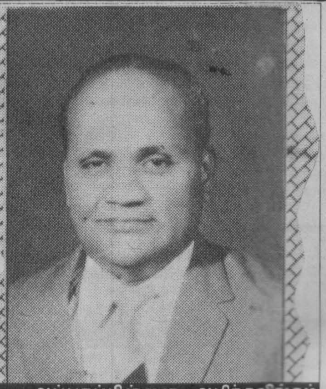

அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம்

அமுதர் சொன்ன மாலுமிக் கதை

உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் புலிகளின் வேட்டுக்கள்

சுதந்திரன் எதிர்ப்பு

உள்ளூராட்சித் தேர்தலை நடத்தப்போவதாக ஜே.ஆர். அரசு அறிவித்தது.

தேர்தலில் பங்குகொள்வது என்று தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முடிவு செய்தது.

புலிகள் இயக்கம், ஈழ மாணவர் பொதுமன்றம் (G.U.E.S), தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம் (PLOT) ஆகிய அமைப்புக்கள் உள்ளூராட் சித் தேர்தலை நிராகரிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தன.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்குள்ளும் பிளவுகள் ஏற்பட்டிருந்தன.

கூட்டணியின் குரலாக விளங்கிய 'சுதந்திரன்' பத்திரிகை கூட்டணியின் போக்கை கடுமையாகச் சாடத் தொடங்கியது.

கூட்டணிக்கு ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியில் 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையின் பங்கும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

'சுதந்திரன்' பத்திரிகை தந்தை செல்வநாயகத்தின் மறைவின் பின்னர் அவரது மகன் சந்திரகாசனின் பொறுப்பில் இருந்தது.

கூட்டணியை கண்டித்து 'சுதந்திரன்' வெளியிட்ட கருத்துக்களை சந்திரகாசனும் தடுக்கவில்லை.

'சுதந்திரன்' பத்திரிகைக்கு போட்டியாக தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி ஒரு பத்திரிகை வெளியிட முன்வந்தது.

கூட்டணியின் உத்தியோகபூர்வ பத்திரிகை என்ற அறிவிப்போடு 'உதய சூரியன்' வெளியிடப்பட்டது.

'சுதந்திரன்' பத்திரிகையின் பிரசாரத்தை முறியடிப்பதே அதன் நோக்கமாக இருந்தது.

ஆனாலும், 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையோடு 'உதயசூரியனால்' போட்டி போட முடியவில்லை.

உதயசூரியன் பத்திரிகையிலே 'பறவைகளே.... பறவைகளே' என்ற தலைப்போடு ஆசிரியர் தலையங்கம் வெளிவரும்.

சோறும் வேண்டும்

சுதந்திரனில் அதன் ஆசிரிராக இருந்த கோவை மகேசன் எழுதும் அரசியல் மடலுக்கு 'பறவைகளே... பறவைகளே' என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் பதில் வரும்.

"சோறு வேண்டாம். சுதந்திரமே வேண்டும். பாலம் வேண்டாம். ஈழமே வேண்டும்."

என்று சுதந்திரனில் கருத்து வெளியிடப்படும்.

அதற்கு 'உதயசூரியன்' பின்வருமாறு பதில் சொல்லும்:

"பறவைகளே.... பறவைகளே.... எங்களுக்கு சோறும் வேண்டும்: சுதந்திரமும் வேண்டும்."

"எங்களுக்கு பாலமும் வேண்டும். அந்த பாலத்தை வைத்தே ஈழம் உருவாக்கும் விவேகமும் வேண்டும்,"

என்ற ரீதியில் பதில் சொல்லப்படும். சுவையான பதில்தான். ஆனால் சோறும் வேண்டும் என்று சொன்னவர்களை துரோகிகள், "எட்டப்பர்கள்" என்று முன்னர் வசை பாடியவர்களும் தாங்களே என்பதை கூட்டணியினர் மறந்து போனது தான் வேடிக்கை.

போராளி அமைப்புக்கள் கூட்டணியை கடுமையாக எதிர்க்கத் தொடங்கியதால், உதயசூரியன் பத்திரிகை பின் வருமாறு எழுதியது:

"பறவைகளே.... பறவைகளே... நீங்கள் குழுக் குழுவாய் நிற்கிறீர்கள். பறட் பறவாய் போவீர்கள்."

இதேவேளை தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியில் இருந்து 'சுதந்திரன்' பத்திரிகை ஆசிரியர் கோவை மகேசன், ஈழவேந்தன் தர்மலிங்கம் ஆகியோர் வெளியேறினார்கள்.

'தமிழீழ விடுதலை அணி' என்ற பெயரில் அவர்கள் இயங்கத் தொடங்கினார்கள்.

கருத்தரங்குகள் நடத்தி கூட்டணியின் சரணடையும் போக்கை கடுமையாக விமர்சித்தார்கள்.

இவற்றின் மத்தியிலேதான் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உள்ளூராட்சித் தேர்தலை சந்தித்தது.

தேர்தல் இப்போது வேண்டாம் என்றனர் இளைஞர்கள்.

வேட்பாளர் பட்டியலைத் தயாரித்தது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி.

புலிகள் எதிர்ப்பு

இத் தேர்தலின் போதுதான் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியை 'துரோகிகள்' என்று முதன் முதலாக புலிகள் பகிரங்கமாக அறிவித்தார்கள்.

பிரபாகரனின் பெயரில் புலிகளால் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரத்தில் பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டது:

"தமிழீழ மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கும் அரச பயங்கரவாத ஓநாயின் வாயிலிருந்து வடிந்து கொண்டிருக்கும் குருதி கூடக் காயாத நிலையில், உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் எம் மக்களின் ஒரு சிலரின் வாக்குகளை வெற்றி கொள்வதன் மூலம் வெளியுலகிற்கு அரச பயங்கரவாதத்தை நியாயப்படுத்த முனையும் சிங்கள இனவாத அரசிற்கு சார்பாக இனியும் இங்கு இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் துரோசிகளின் செயல்களை எம்மால் எவ்வகையிலும் அனுமதிக்க முடியாது.

"தமிழீழ மக்கள் சிறீலங்காவின் தேர்தல் மாயையில் இருந்து விடுபட வேண்டும். வெகுஜன ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு அணி திரள வேண்டும்."

இதற்கு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி சொன்ன பதில் இது:

"தமிழீழத்தின் சகல நிர்வாக அமைப்புக்களையும் நாம் கைப்பற்ற வேண்டும். அதன் மூலம் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்திச் செல்ல முடியும். இதனை தம்பிமார் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்."

என்று சொன்னது கூட்டணித் தலைமை. அடிக்கடி அமிர் சொல்லுவார்:

"ஒரு கப்பலுக்கு ஒரு மாலுமிதான் இருக்க முடியும். அப்படியானால்தான் கப்பல் கரைசேரும். தம்பிமார் மாலுமி தேவை இல்லை என்கிறார்கள்." என்பதுதான் அமிர் சொல்லும் விளக்கம்.

"கப்பல் கவிழ்வதை வேடிக்கை பார்க்கும் மாலுமி வேண்டாம் என்றுதான் சொல்லுகிறோம்." என்றார்கள் இளைஞர்கள்.

கப்பல் திசை மாறுகிறது என்று சொன்னால் 'உங்களுக்கு விவேகம் போதாது.' என்று சொல்லிவிட்டு, கப்பலில் இருப்பவர்களின் உயிர்களை பகடைக்காய்களாக்கும் மாலுமி தேவைதானா?

என்று கருத்தரங்குகளில் சுடச்சுட பதில் கொடுத்தது ஈழமாணவர் பொதுமன்றம். பொதுக்கூட்டங்களில் டேவிட்சனும், கருத்தரங்குகளில் ரமேஷ், சிறீதரன் ஆகியோரும் ஈழமாணவர் பொதுமன்றம் சார்பாக கூட்டணியின் கருத்துகளுக்கு உடனுக்குடன் பதில் அளித்தனர்.

மக்களின் சந்தேகம்

இந்த இடத்தில் ஒரு விடயத்தை சொல்ல வேண்டும். கூட்டணிக்கு தமிழ் பகுதிகளில் அப்போதிருந்த பிடிப்பு பலமானது.

சட்டத்தரணிகள், ஆங்கிலப் புலமையாளர்கள், அனுபவசாலிகள் என்ற தகுதிகள் இருந்தால்தான் தலைமை என்று மக்களில் ஒரு பகுதியினர் கருதிக்கொண்டிருந்தனர்.

தம்மிடம் இல்லாதது இன்னொருவரிடம் இருந்தால், தம்மைத் தாழ்வாக கருதிக் கொள்ளும் இந்த மனப்போக்குத்தான் 'திறமை' என்ற பெயரில் தவறான சிலர் தலைவர்களாகவும் காரணமாக இருந்தது.

கருத்தரங்குகளில் மக்கள் நிறையக் கேள்விகள் கேட்டனர். எல்லாவற்றுக்கும் ஈழமாணவர் பொதுமன்றம் பொறுமையாகப் பதில் சொன்னது.

"நீங்கள் சின்னப் பொடியள். பெரிய தலைவர்களாலேயே முடியாத காரியத்தை நீங்கள் எப்படி செய்யப் போகிறீர்கள்?"

என்றெல்லாம் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன. கூட்டணி தலைவர்கள் பிழையான வழியில் செல்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

ஆனால், கூட்டணிக்கு மாற்றாக ஒரு தலைமைத்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியுமா? என்பதே மக்களது கேள்வியாக இருந்தது.

இந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லுவதிலும், இளைஞர்களாலும் அரசியல் நடத்த முடியும் என்பதை நிரூபித்ததிலும் ஈழமாணவர் பொதுமன்றம் மேற்கொண்ட பிரசார முறைகள் முக்கிய பங்கு வகித்ததை மறுக்க முடியாது.

திட்டமிடப்பட்ட, உத்வேகமான பிரசாரத்தை குறைந்த ஆட்பலத்தோடு வடக்கு-கிழக்கு முழுவதும் நடத்திக் காட்டியது ஈழமாணவர் பொதுமன்றம்.

எண்ணிப்பார்த்தால் 50 பேர் கூட 1983ற்கு முன்னர் ஈழமாணவர் பொதுமன்றத்தில் முழு நேர உறுப்பினர்களாக இருக்கவில்லை.

ஆனால், பிரசாரத்தால் மட்டும் தேர்தலில் போட்டியிடும் திட்டத்தை நிறுத்த முடியுமா?

எச்சரிக்கை

எடுத்துச் சொன்னால் கேட்கும் மனப்பக்குவம் இல்லாதபோதுதான் அடித்துச் சொல்லும் எண்ணம் உருவாகிறது.

1983 உள்ளூராட்சித் தேர்தலிலும் அதுதான் நடந்தது.

கூட்டணி வேட்பாளர்களின் வீட்டுக் கதவுகள் ஆயுதம் ஏந்திய புலிகளால் தட்டப்பட்டது.

"தேர்தலில் போட்டியிடக்கூடாது" என்றார்கள் புலிகள்.

மறுநாளே வேட்பு மனுக்களை வாபஸ் பெற்றனர் கூட்டணி வேட்பாளர்கள் சிலர்.

கூட்டணியின் பட்டியலில் யாழ் மாநகர சபை மேயர் பதவிக்கானவராகப் போட்டியிட்டவர் சட்டத்தரணி நாகராசா. அவரும் எச்சரிக்கப்பட்டார்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் சார்பாக வடக்கில் போட்டியிட்டவர்கள் எச்சரிக்கைகளை அலட்சியம் செய்தனர்.

'இனி நடவடிக்கைதான்' என்று புலிகள் முடிவு செய்தனர். திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது.

1983 ஏப்ரல் 29ம் திகதியன்று பருத்தித்துறை, வல்வெட்டித்துறை, சாவகச்சேரி ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் புலிகள் நடவடிக்கையில் இறங்கினர்.

மூவர் மீது பாய்ச்சல்

ஈ.வி.இரத்தினசிங்கம் (பருத்தித்துறை) எஸ்.எஸ்.முத்தையா (சாவகச்சேரி) ஆகியோர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். இருவரும் ஐ.தே. கட்சி வேட்பாளர்கள்.

அதே தினத்தில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட இன்னொருவர் எஸ்.எஸ்.இராஜரத்தினம். இவர் ஐ.தே.கட்சியின் யாழ் மாவட்ட அமைப்பாளராக அப்போது விளங்கியவரான கே.கணேசலிங்கத்தின் மெய்க்காப்பாளராக இருந்தவர்.

கே.கணேசலிங்கம்தான் தற்போது கொழும்பு மேயராக இருக்கிறார்.

இதையடுத்து ஐ.தே.கட்சி வேட்பாளர்கள் பலர் வாபஸ் பெற்றனர்.

"...ஆகிய நான் ஐ.தே.கட்சி உறுப்பினரோ ஆதரவாளனோ இல்லை என்பதை இத்தால் உறுதிப்படுத்துகிறேன்."

என்ற விளம்பரங்கள் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் வெளிவந்தன: அவற்றைக் கண்ட வாசகர்களுக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

தனது ஆதரவாளர்களுக்கு கைத்துப்பாக்கி வழங்கியது ஐ.தே.கட்சி அரசு.

கைத்துப்பாக்கியோடும் பாதுகாப்போடும் அட்டகாசமாக நடமாடினார் ராஜசூரியர்.

இவரை மண்ணெண்ணை ராஜசூரியர் என்றும் அழைப்பார்கள்.

அரசுக்கு ஆதரவு வழங்குவது, ஆளும் கட்சியில் இருப்பது மூலம் சொந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவது என்பதே தமிழ் பிரமுகர்களது வழக்கமாக இருந்தது.

சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி காலத்தில் கு.வினோதன் போன்றவர்கள் அவ்வாறு இருந்தனர்.

ராஜசூரியர் மண்ணெண்ணை கோட்டா மூலம் லட்சங்களை குவித்தவர்.

மேலும் இருவர்

துப்பாக்கியோடு கார் ஒன்றில் சென்ற ராஜசூரியர் 11.8.83 அன்று புலிகளால் வழி மறிக்கப்பட்டு சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்.

அதற்கு முன்னர் 3.6.83 அன்று ஐ.தே. கட்சியைச் சேர்ந்த திலகர் என்பவர் யாழ்நகரில் வைத்து புலிகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இவற்றையடுத்து ஆளும் கட்சி ஆதரவாளர்கள் ஒடி ஒளிந்தனர். ஐ.தே. கட்சிக்கு வடக்கில் அமைப்பாளர்களே இல்லாமல் போனார்கள்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வேட்பாளர்கள் பலர் வாபஸ் பெற்றபோதும் தேர்தலில் போட்டியிடுவது என்ற முடிவை கூட்டணி மாற்றிக் கொள்ளவில்லை.

இந்த இடத்தில் ஒரு சுவாரசியமான சம்பவம் ஒன்று:

கூட்டணி வேட்பாளர்களில் ஒருவராக போட்டியிட்டவர் சண்முகநாதன் (மணி). இவர் நல்லூர் சட்டநாதர் கோவிலடியைச் சேர்ந்தவர்.

தீவிரமான கூட்டணி அபிமானி. அவரது வீட்டுக்குச் சென்ற புலிகள், 'தேர்தலில் போட்டியிட வேண்டாம்' என்று கேட்டனர். சண்முகநாதன் உடனடியாக தலைவர் சிவாவுக்கு செய்தி அனுப்பினார்.

சிவா அப்போது நல்லூரில் இருந்த கூட்டணி அலுவலகத்தில் இருந்தார். தபால்கள் மூலமாக வாக்கு கேட்கும் பிரசாரத்தை மேற்பார்வையிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

"ஐயா...!சண்முகநாதன் விலகப் போகிறாராம். போட்டியிட வேண்டுமானால் பாதுகாப்புக் கேட்கிறார்."

என்றார் செய்தி கொண்டு வந்தவர். சிவா டென்ஷன் ஆகிவிட்டார்.

"நாங்கள் போய் வீடு வீடாக பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியுமோ? விரும்பினால் போட்டியிடட்டும். விரும்பாவிட்டால் விலகட்டும்." என்றார் சிவா.

கூட்டணி திணறிப்போய் கலகலக்கத் தொடங்கியதை அந்த உரையாடல் பிரதிபலித்தது.

1983 மே 18ம் திகதி உள்ளூராட்சித் தேர்தல் வாக்களிப்பு ஆரம்பித்தது.

வாக்களிப்பு நிலையங்களுக்கு பலத்த பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தது.

கூட்டணித் தலைமைக்கு பலத்த அடி. வாக்களிப்பு மந்தமாகவே நடந்து கொண்டிருந்தது.

தேர்தலில் வாக்களிக்குமாறு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி விடுத்த வேண்டுகோளை வடமாகாணத்தில் 80% வீதத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் நிராகரித்தனர்.

வாக்களிக்கும் வசதி இருந்தும் 80% வீதமான மக்கள் நிராகரித்த தேர்தலை ஜனநாயகம் பேசிய கூட்டணித் தலைமையினர் வெற்றி என்று கொண்டாடியதுதான் வேடிக்கை.

வாக்களிப்பு நடந்து முடிவதற்கு இடையில் தாக்குதல் ஒன்றை நடத்த புலிகள் திட்டமிட்டனர்.

யாழ்ப்பாணம் கந்தர் மடத்தில் இருந்த பாடசாலையில் வாக்களிப்பு நிலையம் ஒன்று இருந்தது. அதனை நோக்கி புலிகளின் அணி ஒன்று சைக்கிள்களில் சென்றது.

அந்த அணியில் சிட்டுவும் இருந்தார். வாக்குச்சாவடியை இராணுவத்தினரும், பொலிஸாரும் கூட்டாக காவல் காத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

(தொடர்ந்து வரும்)

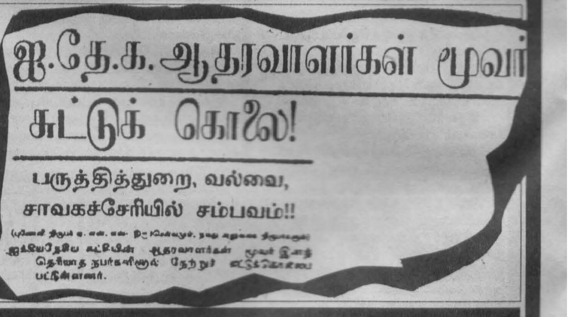

ஐ.தே.க. ஆதரவாளர்கள் மூவர்

சூட்டுக் கொலை!

பருத்தித்துறை, வல்வை,

சாவகச்சேரியில் சம்பவம்!!

ஐக்கியதேசிய கட்சியின் ஆதரவாளர்கள் மூவர் இனந் தெரியாத நபர்களினால் நேற்று சுட்டுக்கொல்லப் பட்டுள்ளனர்.

1983 மே 18ம் திகதி கூட்டணி போட்டியிட்ட உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் யாழ் மாவட்டத்தில் நடந்த வாக்களிப்பு: புலிகள் வெளியிட்ட புள்ளி விபரம்-

	வல்வெட்டித்துறை	பருத்தித்துறை	யாழ் நகர்	சாவகச்சேரி
பகிஷ்கரித்தவர்கள்	98 %	99 %	85 %	85 %
வாக்களித்தவர்கள்	2 %	0.75 %	13 %	14 %